

720

Besluit van 19 december 1991, houdende wijziging van het Besluit nominale premieheffing Ziekenfondswet

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 10 september 1991, DGVGZ/VMP/VVU-419 257;

Gelet op de artikelen 17, eerste en zevende lid, en 93 van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347);

Gezien het advies van Ziekenfondsraad (advies van 23 augustus 1990, VERZ/ 12195-90);

De Raad van State gehoord (advies van 29 november 1991, no.W13.91.0497);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 18 december 1991, DGVGZ/VMP/VVU-91683;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit nominale premieheffing Ziekenfondswet (Stb. 1988, 643) wordt gewijzigd als volgt:

A

Onder vernummering van het eerste en tweede lid van artikel 1 in tweede en derde lid wordt een nieuw eerste lid ingevoegd, luidende:

1. Een ziekenfonds bepaalt, onverminderd het bepaalde in het tweede lid, eenzelfde nominale premie voor de verzekering van de bij hem ingeschreven verzekerden.

B

Na artikel 1 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1a

Ingeval een ziekenfonds een korting als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Ziekenfondswet verleent, wordt die korting voor de bij hem ingeschreven verzekerden die over eenzelfde langere termijn de verschuldigde nominale premie vooruitbetalen, op eenzelfde bedrag gesteld.

C

Aan artikel 5, tweede lid, wordt een vierde volzin toegevoegd, luidende:

Indien na beëindiging van het dienstverband blijkt dat de voormalige werkgever een te laag bedrag aan nominale premie, die door de voormalige werknemer verschuldigd is, heeft betaald als gevolg van omstandigheden die te wijten zijn aan de voormalige werknemer, kan de Stichting de nog verschuldigde nominale premie invorderen van deze voormalige werknemer volgens door haar bij reglement te stellen regelen.

D

Onder vernummering van de artikelen 7 en 8 in 8 en 9 wordt een nieuw artikel 7 ingevoegd, luidende :

Artikel 7

Onze Minister kan voor de verzekering van door hem aan te wijzen groepen van personen, die bij uitsluiting zijn aangewezen op inschrijving bij een bepaald ziekenfonds, een nominale premie vaststellen, die gelijk is aan de nominale premie waarmee bij de verdeling van de besteedbare middelen als bedoeld in artikel 2 van het Besluit financiering ziekenfondsen Ziekenfondswet (Stb. 1984, 429) wordt gerekend.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1992.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 19 december 1991

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

Uitgegeven de *eenendertigste* december 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Artikel I, onderdeel A

In verband met de bevoegdheid van ziekenfondsen om zelf de hoogte van de nominale ziekenfondspremie vast te stellen, is het gewenst te bepalen dat een ziekenfonds aan elk van zijn verzekerden eenzelfde nominale premie in rekening brengt. Aldus wordt voorkomen dat door middel van de premiestelling risicoselectie ontstaat. Ofschoon de bevoegdheid van ziekenfondsen om zelf de hoogte van de nominale premie vast te stellen ingevolge het koninklijk besluit van 11 december 1990 (Stb. 645) reeds sedert 1 januari 1991 bestaat, was het voornamelijk niet nodig de onderhavige maatregel te treffen, gezien de bekendmaking van de ziekenfondsen dat zij voor het jaar 1991 nog een landelijk uniforme nominale premie zouden hanteren.

Artikel I, onderdeel B

In artikel 17, tweede lid, van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347), is bepaald dat een ziekenfonds een korting op de verschuldigde nominale premie kan verlenen, indien de vooruitbetaling van de verschuldigde nominale premie over een langere termijn dan een maand plaatsvindt. Om te voorkomen dat deze kortingsmogelijkheid aanleiding zou geven tot risicoselectie, is in het onderhavige artikel, op grond van gelijkheidsbeginsel, uitdrukkelijk bepaald dat een ziekenfonds in gelijke gevallen eenzelfde korting dient te verlenen.

Artikel I, onderdeel C.

In artikel 5 van het Besluit nominale premieheffing Ziekenfondswet (Stb. 1988, 643) is onder meer bepaald dat de nominale premie die de verzekerde, die zich krachtens artikel 5, eerste lid, van de Ziekenfondswet bij uitsluiting dient aan te melden bij de Stichting Algemeen Ziekenfonds voor Zeelieden (AZVZ) te Amsterdam, verschuldigd is, door zijn werkgever wordt betaald aan voornoemde Stichting. De invordering bij de werkgevers van de nominale premie van vorenbedoelde personen geschiedt volgens door de Stichting bij reglement vastgestelde regelen (artikel 5, tweede lid, tweede volzin, van het voornoemde besluit). De praktijk van de invordering van de nominale premie heeft aangetoond dat andere invordering dan die, voorzien in artikel 5, tweede lid, van genoemd besluit, onder omstandigheden noodzakelijk is. Deze situatie doet zich onder meer voor indien een verzekerde verwijtbaar onjuiste mededelingen omtrent het aanwezig zijn van medeverzekerden heeft gedaan, waardoor de werkgever een te laag bedrag aan nominale premie heeft ingehouden en bovendien het dienstverband tussen de betrokken verzekerde en diens werkgever is beëindigd. In dat geval wordt het noodzakelijk geoordeeld dat de Stichting AZVZ de bevoegdheid heeft de nog te betalen nominale premie rechtstreeks bij de (voormalig) verzekerde te innen. Daartoe is wijziging van artikel 5, tweede lid, van het Besluit nominale premieheffing Ziekenfondswet nodig. Artikel I, onderdeel B, van het onderhavige besluit strekt daartoe. De voorgestelde wijziging is in overeenstemming met het advies van de Ziekenfondsraad van 23 augustus 1990 (VERZ/12195-90).

Artikel I, onderdeel D

Sommige groepen van verzekerden zijn voor de inschrijving bij uitsluiting aangewezen op een bepaald ziekenfonds op grond van het bepaalde in het Besluit aanwijzing ziekenfondsen Ziekenfondswet 1980

(Stcrt. 1980, 225). Het betreft hier onder meer bepaalde categorieën van binnenschippers en andere ambulante groepen van verzekerden zoals kermisexploitanten. Deze verzekerden hebben geen vrijheid van keuze van ziekenfonds. Zij zijn derhalve afhankelijk van het ziekenfonds, waarbij zij zich hebben moeten inschrijven, zonder dat zij de mogelijkheid hebben om van ziekenfonds te wisselen. Teneinde te kunnen voorkomen dat het betrokken ziekenfonds terzake van de vaststelling van de hoogte van de nominale premie misbruik zou kunnen maken van zijn monopoliepositie, is bepaald dat in deze gevallen door de Minister een nominale premie kan worden vastgesteld die gelijk is aan de zogenaamde rekenpremie waarmee bij de verdeling van de besteedbare middelen als bedoeld in artikel 2 van het Besluit financiering ziekenfondsen Ziekenfondswet (Stb 1984, 429) wordt gerekend.

Artikel II

Met de invoering van de eerste fase van de stelselwijziging van de ziektekostenverzekering met ingang van 1 januari 1989 is de budgettering van de verstrekkingen in het kader van de Ziekenfondswet een feit geworden. In eerste instantie is daarbij nog een nacalculatie toegepast van 100%, zodat de ziekenfondsen nog geen daadwerkelijk risico liepen. Met ingang van 1 januari 1991 is de nacalculatie teruggebracht van 100% naar 90%, zodat de ziekenfondsen individueel risico zijn gaan lopen. Tegelijkertijd is aan de ziekenfondsen de bevoegdheid gegeven zelfstandig de hoogte van de nominale premie vast te stellen, teneinde dat risico via de premiestelling af te kunnen dekken. Het ligt in het voornemen het nacalculatiepercentage in de komende jaren te verminderen. De effecten van het in 1991 gedragen risico zullen naar verwachting in 1992 zichtbaar worden. Voorts is het beleid er op gericht en wordt er ook door de ziekenfondsen naar gestreefd om, na inwerkingtreding van artikel II, onderdeel H, van de Wet stelselwijziging ziektekostenverzekering tweede fase (Stb. 1991, 587), gebruik te maken van de mogelijkheid die in de wet wordt geboden om de werkgebieden van die ziekenfondsen uit te breiden zodat overlappingen ontstaan. Ook dat kan, gelet op het feit dat de gedeeltelijke vergoeding die ziekenfondsen ontvangen voor de uitvoering van de Ziekenfondswet (nog) is gebaseerd op historische kosten, welke kosten weer uitgaan van de oorspronkelijke werkgebieden, weer tot een bijstelling van de door de ziekenfondsen te heffen nominale premie leiden. Terzijde zij er nog op gewezen dat het aan de ziekenfondsen niet is toegestaan dat zij op vrijwillige basis een vereveningssysteem in het leven roepen, dat direct dan wel indirect tot gevolg heeft dat alle ziekenfondsen eenzelfde nominale premie zullen blijven heffen. Derhalve is de verwachting gerechtvaardigd dat vanaf 1 januari 1992 niet langer alle ziekenfondsen eenzelfde nominale premiehoogte zullen hanteren. In dat geval wordt het bepaalde in artikel I, onderdelen A, B en D, relevant. Deze onderdelen dienen derhalve met ingang van 1 januari 1992 in werking te treden. Omdat de inwerkingtreding van artikel I, onderdeel C, niet aan een bepaald tijdstip is gekoppeld, is terwille van de overzichtelijkheid de inwerkingtredingsdatum van het hele besluit gesteld op 1 januari 1992.

Dit besluit is aan de hand van de beknopte vragenlijst zoals opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18) op dereguleringsaspecten getoetst. Daaruit bleek dat dit besluit uit dereguleringsoogpunt geen bezwaren ontmoet.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons